SPORTUL IN GLUMA

CHESTIA ZILEI

ILIE PETRESCU. — Mie nu mi-ai adus nici-un cadou, Moş Crăciun?
MOŞ CRACIUN. — Păi nu e destul că ţi s'a făcut cadou titlul naţional?

BOXEURUL NECUNOSCUT

de Pierre Mac Orlan

Eram încă sub impresia matchului Bool — Burdon, când Edward Steerp din San Francisco lansă pe calea presei o provocare tuturor pugiliştilor cari doresc să se măsoare cu dânsul.

Bool acceptă şi pierdu prin Knock-out în repriza 6-a. Apoi veniră la rând Alain Droppsy din Liverpool şi Johnny Middle din Kentucky.

După acest din urmă match, un ziar din Chicago oferi un premiu de 10.000 dollari aceluia care îl va învinge pe Edward Steerp.

Timp de o lună nu s'a prezintat nimeni. Până când, într'o zi, directorul ziarului primi înştiinţarea că un oarecare domn X... acceptă provocarea.

In ziua matchului, 25.000 spectatori populau arena dela Maddison Garden.

Edward îşi făcu apariţia pe ring, mai în formă ca niciodată. Ceva mai târziu, sosi şi X... boxeurul necunoscut, însoţit de managerul său.

Acest X... era un om în vârsta, costeliv ca un copil, rahitic, timid şi deştul de neobişnuit cu practicile ringului.

In primul round, Steerp îi administră o dreaptă la stomac şi bietul om se prăbuşi la pământ.

Arbitrul începu să numere:
— Una... două... trei,,,

Boxeurul X... se ridică, şi se îndreptă cu paşi şovăitori spre adversarul său, pe care îl bătu amical pe spate şi îl ciupi glumeţ de guşe.

Dar Steerp, care nu ştia de glumă, îi trânti un crochet la maxilar şi îl culcă din nou la pământ.

Boxeurul necunoscut părea mort. Dar, spre stupefacţia generală se ridică din nou şi apropiindu-se de Sterp îl cuprinse în braţe şi-l sirui pe amândoi obraji.

Gong!

In al doilea round, Sterp enervat îl lovi atât de puternic sub bărbie, încât adversarul său se culcă definitiv pe podeaua ringului şi fu declarat învins prin knockout.

Decepţionat, publicul se pregătea să părăsească arena, când X..., boxeurul necunoscut se ridică cu mare greutate şi ceru printr'un gest să se facă tăcere:

— Gentlemen, — zise el — sunteţi cu toţii martori că purtarea mea faţă de mister Steerp a fost cât se poate de corectă. pot face uz de mărturia dumneavoastră?

Publicul răspunse într'un glas:
— Da!

Şi spectacolul a luat sfârşit.

*

După opt zile dela această întâmplare, X... boxeurul necunoscut introducea plângere la tribunal împotriva lui Edward Steerp pentru lovituri şi răniri, afirmând că el personal nu răspunsese provocărilor boxerului, pe care îl califica drept dement şi că făcuse tot ce-i stătea în putinţă pentru a-l potoli, dar că acesta a continuat să-l lovească cu cea mai mare violenţă.

In concluzie, sprijinindu-se pe mărturia celor 25.000 de spectatori, cerea 10.000 dollari daune interese.

Procesul s'a judecat multă vreme, din cauza marelui număr de martori, cari au confirmat în totul acuzaţiile boxeurului necunoscut.

Şi astfel, Edward Steerp a pierdut procesul şi odată cu el şi matchul, din moment ce a fost nevoit să plătească până la ultimul cent suma de 10.000 dollari, suma care, de fapt, a fost bursa învingătorului în această luptă epocală.

Nocturnă

Doi spărgători s'au introdus în miez de noapte într'un apartament. Linişte peste tot.

Proprietarul, după toate probabilităţile, e absent. Pot deci „lucra" nestingheriţi.

Unul din ei plimbă raza luminoasă a lanternei pe pereţi şi, deodată, exclamă îngrozit la vederea unei fotografii:

— Ne-am ars, Mialcă!... Am intrat în casa lui Ilie Petrescu... Dacă ne prinde, ne face harcea-parcea!

Dar celălalt spărgător, care e iniţiat în tainele boxului, îl linişteşte cu un gest:

— Fii liniştit, că nu e nicio primejdie. De când a câştigat titlul la toate categoriile, Ilie a declarat că nu boxează pentru o bursă mai mică de o sută de mii lei!

Un om curagios

— Victore, nu ţi-e frică să nu te atace noaptea pe stradă hoţii?

— Nu, iubito! Anul trecut am ieşit întâiul la marathon!

Cum a esit o fată învingătoare într'o alergare

MIC MANUAL DE JIU-JITSU

JIU-JITSU este un sistem de luptă care îngăduie oamenilor să învingă forţa brutală prin inteligenţă şi îndemânare.

El se sprijină pe vulnerabilitatea anumitor părţi ale corpului şi pretinde o cunoaştere perfectă a anatomiei.

Iată câteva lovituri, graţie cărora veţi învinge uşor un adversar mult mai puternic şi mai voluminos:

1. Apucaţi buza superioară a adversarului între degetul cel mare şi cel arătător şi răsuciţi-o până când ajunge la înălţimea ombilicului, după ce faceţi înconjurul celor doi omoplaţi. Adversarul e imobilizat şi pierde lupta.

2. Apucaţi pe adversar de stânga urechii şi trageţi în jos cu putere până când cere iertare.

3. Apăsaţi pneumo gastrul parotidian cu călcâiul piciorului stâng. Această lovitură turbură digestia adversarului, îi taie respiraţia şi îl împiedică să ducă lupta mai departe.

4. Fricţionaţi cu putere abdomenul adversarului în aşa fel încât să-i deplasaţi ficatul spre extrema stângă.

5. Băgaţi capul la subsuoara adversarului şi muşcaţi-l de omoplatul stâng, în timp ce cu genunchiul drept îi striviţi degetele picioarelor.

6. Culcaţi adversarul pe spate şi aşezaţi-i pe pântece un piano cu coadă. Menţineţi-l în această poziţie până când cedează.

7. Apucaţi pe adversar de păr şi băgaţi-i ambele picioare în gură până la jumătatea esofagului.

8. Luaţi un cleşte de cuie şi strângeţi cu ele bătăturile adversarului până când leşină de durere.

Dacă aceşte opt figuri se dovedesc ineficace, se recomandă celor două de mai jos, cari n'au dat greş niciodată:

1. Invitaţi pe adversar la masă la unul din restaurantele din bulevardul Elisabeta şi

2. Obligaţi pe adversar să facă o cursă cu tramvaiul 12 pe distanţa Liceul Lazăr—Podul Şerban Vodă.

Jiu-Jistul comportă un mare număr de figuri. Ele sunt facultative şi depind de fantezia şi humorul campionilor.

Domnul care nu cunoaşte jocul de football

I

— *Aici se joacă?*
— *Ce?*
— *Foot-ball?*
— *A! foot-ball?*
— *Da... foot-ball.*
— *Da, aici se joacă.*
— *Şi dv. jucaţi?*
— *Ce să joc?*
— *Foot-ball.*
— *Eu?*
— *Da, dv.*
— *Nu... nu joc.*
— *Atunci?*
— *Atunci ce?*
— *Ce sunteţi*
— *Eu? Spectator.*
— *Aha... spectator*
— *Da... mă uit*
— *Aha... vă utitaţi. Atuncea pot să mă uit şi eu.*
— *Nici vorbă. Dacă plătiţi.*
— *Ce să plătesc?*
— *Biletul. Biletul de intrare.*
— *Aha... Şi cui să plătesc?*
— *Aici la casă.*
— *Aici, la casă.*
— *Şi dv. plătiţi?*
— *Ce să plătesc?*
— *Biletul*
— *Da... şi eu plătesc.*
— *Foarte bine. Pot să intru cu d-voastră?*
— *Dece?*
— *Pentrucă n'am mai fost niciodată.*
— *Unde?*
— *Cum unde?*
— *Unde n'aţi mai fost?*
— *La foot-ball.*
— *Aha... Mă rog, veniţi cu mine.*
— *Mulţumesc.*

II

— *Şi... domnul cela cu pijamaua se joacă?*
— *Nu... e arbitrul.*
— *Dar... ceilalţi?*
— *Jucătorii.*
— *Şi sunt obligaţi toţi să alerge?*
— *Da... toţi. Nu cunoaşteţi jocul?*
— *Incep să pricep. Pe cât înţeleg eu, trebue să intre mingea în plasa aia?*
— *Nici vorbă... In plasă...*
— *Bine, dar acolo văd un domn care opreşte mereu mingea şi n'o lasă să intre.*
— *Nici vorbă. El nu vrea ca mingea să intre în poartă.*
— *Aşa dar... mingea nu trebue să intre în poartă?*
— *Nu! Nu trebue să intre.*
— *Bine... dar văd că toţi se înghesue s'o bage în plasă.*
— *Fără îndoială că se luptă s'o bage în poartă. Cine izbuteşte, acela-i câştigător...*
— *Atuncia... mingea, tot în plasă trebue să intre?*
— *Fără discuţie că trebue să intre...*
— *Dacă trebue să intre, atunci dece stă domnul acela s'o împiedece?*
— *Pentrucă el nu trebue s'o lase să intre..*
— *Aşa dar... dacă înţeleg eu bine mingea nu trebue să intre totuşi, în plasă?*

EPILOG

Domnul care n'a mai fost la footsău, cu şase gloanţe de revolver. ball a fost ucis de către vecinul

Tragedie

...Ridică încet revolverul în dreptul tâmplei cu inima palpitând de emoţie.. Privirea lui era rătăcită, iar buzele murmurau cuvinte fără şir.

Apoi deveni din ce în ce mai nervos, iar când incordarea ajunse la paroxism, începu să apese puţin câte puţin pe trăgaciu.

Deodată se auzi o detunătură puternică şi... starterul se aşeză pe un scaun ca să urmărească alergarea, pentru care dăduse semnalul de plecare.

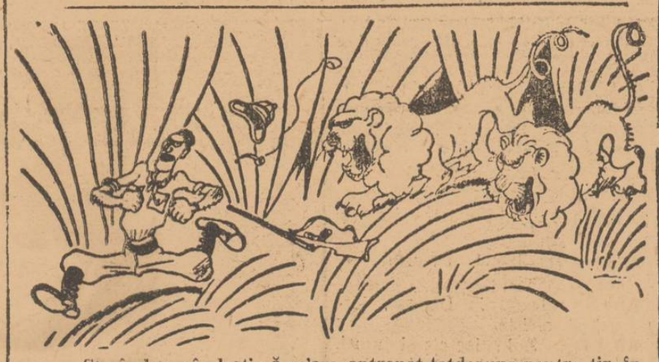

— Şi când te gândeşti că m'am antrenat totdeauna pentru tir, în loc să mă fi antrenat pentru cursele de viteză.

Spectatorii

Unul din campionii noştri de tennis, om modest, căruia nu-i place publicitatea şi serviciile ei, se fofilează sistematic după fiecare match, pentru a scăpa de întrebările indiscrete ale reporterelor şi de manifestaţiile de simpatie ale admiratorilor.

Deunăzi însă, după un match în care a repurtat ca de obiceiu, mari succese a fost interpelat la ieşire de un necunoscut:

— Mă iertaţi... Nu sunteţi dv. celebrul tennisman X?

— Eu sunt, — a răspuns campionul. Dar dv. cine sunteţi?

— Cum? s'a mirat cetăţeanul. Nu mă mai cunoaşteţi?

— Regret, dar.,.

— Nu vă amintiţi de matchul de anul trecut dela Timişoara.

— Matchul dela Timişoara? Da... Cred că îmi amintesc...

— Ei bine — a replicat cetăţeanul triumfător — eu sunt domnul cu pălărie de paie care aplauda în banca doua, sus, în dreapta...

La aruncarea cu discul

— Ce face ăla acolo, Nae?
— Aruncă discul.
— Dar patefonul?
— Ştiu eu? Patefonul l'o fi aruncat mai demult.

Secolul vitezei

— Cum, dudue, spuneţi că v'am luat prea repede? Uitaţi că trăim în secolul vitezei?

— Nu, fireşte. Dar să nu uităm că trăim şi în secolul sportului. Peste o clipă va sosi prietenul meu care e campion la categoria semi-grea.

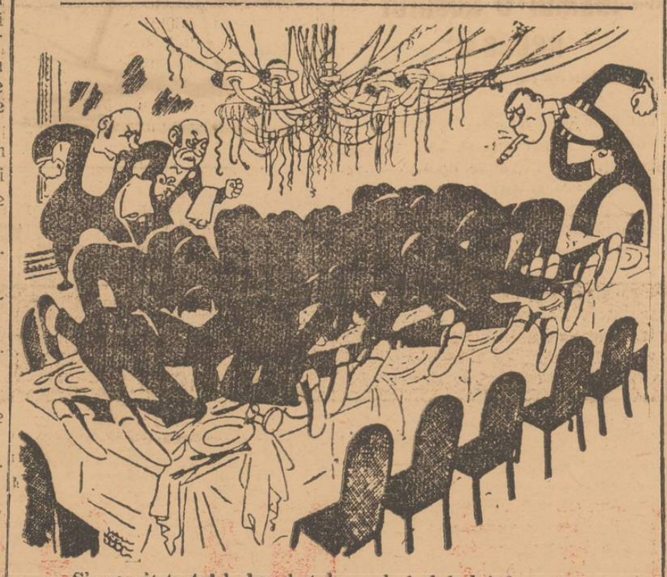

S'a servit tortul la banchetul anual al clubului de rugby.

ARBITRII

— E o cursă de viteză rezervată arbitrilor de foot-ball.

— Se antrenează pentru a putea urmări mai repede fazele partidelor?

— Nu, se antrenează pentru a putea părăsi mai repede terenul de joc la sfârşitul partidelor pe cari le arbitrează.

La Băneasa

— Aş vrea să vizitez grajdurile.

— Acum nu se poate. Proprietarul lipseşte.

— Dar d-ta?

— Eu sunt... omul său de paie.

Să ne înţelegem

— Eşti mulţumit de fiul dumitale?

— Foarte mulţumit. Lucrează tot timpul dreapta...

— Vrei să spui dreptul?

— Nu: am zis *dreapta*, fiindcă vrea să se facă boxeur.

Sport

— Sedentarismul nu-ţi priieşte... Ar trebui să faci puţin sport...

— De acord, domnule doctor. Dar dece anume sport să mă apuc?

— Ştiu eu? Sunt destule.

— N'ar fi bine, pentru început să colecţionezi mărci poştale?

FAIR PLAY

Cuvântul englezesc **fair-play** înseamnă că sportul este un exerciţiu de bună credinţă.

Când cineva e atins la un asalt de floretă, e dator să spună: Touché!

Dar nu o face niciodată.

*

Când un automobilist capătă o contravenţie pentru exces de viteză, ar trebui să spună: — Aşa îmi trebue!

Dar, de obiceiu, exclamă: — Lasă că mă duc la prietenul meu şeful circulaţiei şi mă scuteşte!

*

Când un jucător e învins, spune: — Am avut ghinion!

*

Când o echipă de foo-ball pierde match-ul dă vina pe arbitru: — E un idiot!

*

Când un jocheu cade depe cal, exclamă: — Ce gloabă!

*

Când un vânător nu nimereşte vânatul, loveşte câinele: — Marş de-aici, javră!

*

Când un boxeur primeşte o directă care îl trimite în lumea viisurilor, spune: — Ce stele!

Lecţii de box

— Eşti mulţumti de prima d-tale lecţie de box?

— Foarte mulţumit. Dar aş vrea să le iau pe celelalte prin corespondenţă.

— Ce face şeful de gară? Dă semnalul de pornire cu revolverul?

— Da: a fost pe vremuri starter în atletism.

Organizatorul distrat:
— Să ne înţelegem atunci: care dintre voi doi este categoria până?

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» STRADA ING. ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREŞTI

Tipărită la 24 Decembrie 1943